

Ξεπερασμένες ιστορικές ανορθογραφίες. Αντίθετα, επιμένουμε ότι ο δρόμος της ελπίδας παραμένει ο δρόμος της επαναστατικής ρήξης με το σύστημα. Μας εμπνέουν οι μεγάλες επαναστάσεις του 19ου και 20ου αιώνα, αλλά και στεκόμαστε κριτικά απέναντι στην εκμεταλλευτική και καταπιεστική μετάλλαξη και την ήττα του «υπαρκτού σοσιαλισμού», επιδιώκοντας να ψηλαφήσουμε νέους δρόμους για την επαναστατική ανατροπή!

ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ!

Εκτιμούμε ότι ήρθε η ώρα όλο το δυναμικό που αναζητά τη δυνατότητα μιας αριστεράς αντικαπιταλιστικής και αντιμπεριαλιστικής, όλοι οι αγωνιστές αλλά και οι πολιτικές δυνάμεις που είχαν πρωτοπόρο ρόλο στο κίνημα και στήριξαν τη νίκη των αγώνων, να βρεθούν και να συζητήσουν δρόμους και τρόπους ενωτικής πολιτικής παρέμβασης. Οι βουλευτικές εκλογές προσφέρουν ένα πρώτο ορόσημο για τη διαμόρφωση τέτοιων όρων ενωτικής παρέμβασης και γι' αυτό παίρνουμε την πρωτοβουλία να ανοίξει η δημόσια συζήτηση για μια τέτοια παρέμβαση.

Μια παρέμβαση που δεν θα έχει τέλος με την εκλογική καταγραφή, ούτε κυρίως θα αναφέρεται σε αυτήν, αλλά πρωτίστως θα επιδιώκει, με πρωτοβουλία πάνω

από όλα των ιδίων των αγωνιστών του κινήματος, να διαμορφώσει εκείνο το ενωτικό πολιτικό όχημα που θα κατοχυρώνει την κεντρική πολιτική παρουσία όλου αυτού του ρεύματος:

- Για να εκφραστεί και στις εκλογές όλος αυτός ο κόσμος που έδωσε τις μεγάλες μάχες το προηγούμενο διάστημα και για να προβληθεί η κατεύθυνση συνέχισης – κλιμάκωσης των αγώνων.
- Για να είναι πιο αποτελεσματική η παρέμβαση στις μεγάλες μάχες που είναι μπροστά μας
- Για να ακουστούν και να προβληθούν στόχοι και αιτήματα που εκφράζουν τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και των νέων σε ρήξη με την κυρίαρχη πολιτική
- Για να ανοίξει η συζήτηση για την αντικαπιταλιστική – αντιμπεριαλιστική αριστερά της εποχής μας. Μια άλλη αριστερά που είναι αναγκαία για να βρουν οι αγώνες στήριγμα και την προοπτική που τους αξίζει.

Γι' αυτό και αγωνιστές της ριζοσπαστικής αριστεράς που βρεθήκαμε μαζί στους αγώνες παίρνουμε την πρωτοβουλία για μια ανοιχτή και δημοκρατική δημόσια συζήτηση για τη δυνατότητα παρέμβασης στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές και καλούμε κάθε αγωνιστή και κάθε πολιτική συλλογικότητα που συμφωνεί με αυτή την αναγκαιότητα να συμμετέχει σε αυτή τη συζήτηση.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Αλεξάτος Γιώργος, οικοδόμος

Αρβανίτης Βασίλης, Πρόεδρος Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ Κορυδαλλού-Αγίας Βαρβάρας

Αργύρη Νίκη, φοιτήτρια Φιλοσοφικής, Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ

Γκαργκάνας Πάνος, Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Διαβολάκης Θανάσης, μέλος ΔΣ ΟΙΕΛΕ

Δρίτσας Σπύρος, φοιτητής Ιατρικής ΕΑΑΚ

Ζορμπαλά Τίνα, πανεπιστημιακός

Θανασούλας Τάκης, τραπεζουπάλληλος

Θεοχάρης Γιάννης, μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων INTRAKOM

Κουλούρης Σπύρος, πρόεδρος Συλλόγου γονέων 29ου δημ.σχολείου Περιστερίου

Κωνσταντίνου Πέτρος, συντονιστής Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ

Λιβιεράτος Δημήτρης, συγγραφέας-ιστορικός

Λιερός Γιώργος, κτηνίατρος Χαλάνδρι

Μιχαηλίδης Μάριος, μέλος Συλλόγου Δασκάλων Νηπιαγωγών Λιβαδειάς

Παπαδάκης Κώστας, δικηγόρος

Παπαχατζής Ηλίας, εκπαιδευτικός

Πολυχρονιάδης Δημήτρης, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ Αμαρουσίου

Πλώτας Δημήτρης, φοιτητής ΕΜΠ ΕΑΑΚ

Σακελλαρόπουλος Σπύρος, πανεπιστημιακός, Αριστερή Ανασύνθεση

Σαραφιανός Δημήτρης, Αριστερή Αντικαπιταλιστική Συσπείρωση

Σταυρίδης Θανάσης, Γ.Σ. Ομοσπονδία Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδος

Σηφακάκης Γιάννης, συντονιστής Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο

Σωτήρης Παναγιώτης, Αριστερή Ανασύνθεση

Φελέκης Γιάννης, ΟΚΔΕ-Σπάρτακος

Χαλιάς Γιώργος, οικολόγος, αντιρρησίας συνείδησης

Χαμηλάκη Κατερίνα, μέλος ΔΣ Πανελληνίου Συλλόγου Εκτάκτων Υπαλλήλων ΥΠΠΟ

Η Ριζοσπαστική Αριστερά και οι εκλογές

Πανελλαδική Συνέλευση

Σάββατο 9 Ιούνη

Θέατρο Αλίκη 5μμ

Πεδίο Άρεως

Επιτροπή Πρωτοβουλίας

Να ανοίξει η συζήτηση για την ενωτική παρέμβαση της ριζοσπαστικής αριστεράς στις βουλευτικές εκλογές!

Η κυβέρνηση της ΝΔ, με την ανοιχτή συναίνεση του ΠΑΣΟΚ και στο πλαίσιο των αντιδραστικών κατευθύνσεων της Ε.Ε., προσπάθησε το προηγούμενο διάστημα να υλοποιήσει μια ιδιαίτερα επιθετική και αντιλαϊκή απέναντι «μεταρρυθμίσεων», με έμφαση τη λιτότητα, τις ιδιωτικοποιήσεις, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, τον αυταρχισμό, την παραπέρα εμπλοκή της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Απέναντι σε αυτή την πολιτική τους τελευταίους μήνες ζήσαμε μια μεγάλη έξαρση αγώνων και κινημάτων που συγκρούστηκαν με τον πυρήνα της κυρίαρχης πολιτικής και τις επιλογές κυβέρνησης, κεφαλαίου και Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήταν αγώνες με διάρκεια, κλιμάκωση, αποφασιστικότητα και ενεργό συμμετοχή της βάσης. Πρωτοπόρο ρόλο είχε ένα πολιτικό και κοινωνικό δυναμικό που αναζητά δρόμους και τρόπους ριζοσπαστικής αγωνιστικής παρέμβασης και δεν χωρά στα όρια του επίσημου πολιτικού σκηνικού. Πάνω από όλα ήταν κινήματα που έδειξαν, μετά από πολλά χρόνια, ότι οι αγώνες μπορούν να κινήσουν, ότι πολιτικές μπορούν να ανατρέπονται! Και αυτό το μήνυμα ελπίδας το έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι που είναι σήμερα στο στόχαστρο της επίθεσης του κεφαλαίου και αναζητούν δρόμους αντίστασης και ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής.

Αυτό το μήνυμα ελπίδας θα πρέπει να εκφραστεί και στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές. Οι βουλευτικές εκλογές μπορούν να αποτελέσουν τη συνέχεια των συγκρούσεων και δόθηκαν το προηγούμενο διάστημα ενάντια στην αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική, τον αυταρχισμό και τον πόλεμο. Μπορούν να βοηθήσουν στη διαμόρφωση ενός διαφορετικού ρεύματος της αντικαπιταλιστικής και αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς.

- Ενάντια στην επέλαση της αγοράς και τις καπιταλιστικές «μεταρρυθμίσεις» στην παιδεία, την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση.
- Ενάντια στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, τη λιτότητα και τα σκανδαλώδη μέτρα υπέρ του κεφαλαίου.
- Ενάντια στη συνταγματική αναθεώρηση, που ανάγει τα συμφέροντα του κεφαλαίου σε υπέρτατο θεσμικό κανόνα.

- Ενάντια στις επιθέσεις της ΕΕ σε βάρος των εργαζομένων και των λαών με την εμπλοκή της στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, στις νεοφιλελεύθερες επιδρομές με το ευρωσύνταγμα, τις ιδιωτικοποιήσεις, το ρατσισμό.
- Ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τον πόλεμο και στην συμμετοχή της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και στην κατοχή του Ιράκ και του Αφγανιστάν.
- Ενάντια στον αυταρχισμό και την απειλή στις δημοκρατικές ελευθερίες και τα δικαιώματα. με τις απαγωγές, τις υποκλοπές και τους «πραιότερες.»
- Ενάντια στην πολιτική που καταστρέφει το περιβάλλον για χάρη των μεγαλοεργολάβων και των συμφερόντων των εταιριών.

Απέναντι στην πολιτική της ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ όχι μόνο δεν αποτελεί εναλλακτική λύση αλλά συγκλίνει στρατηγικά με τις κυρίαρχες επιλογές. Η στάση του ΠΑΣΟΚ κάθε φορά που ξεδιπλώνονταν η δυναμική των αγώνων έδινε σωσίβιο στην αντιδραστική πολιτική και συναίνεση στους υπουργούς της ΝΔ για να επιβάλουν τα μέτρα τους και να χτυπήσουν πίσωπλάτα τους αγώνες. Ούτε μπορούμε να ξεχάσουμε τις αντιλαϊκές πολιτικές που εφάρμοσε όταν ήταν κυβέρνηση. Το πρόγραμμά του αναπαράγει τον πυρήνα του νεοφιλελευθερισμού και της κυρίαρχης πολιτικής. Ο Γ. Παπανδρέου υπερασπίστηκε την αναθεώρηση του άρθρου 16 και τα ιδιωτικά ΑΕΙ και εξαναγκάστηκε να μην ψηφίσει στη Βουλή κάτω από την πίεση του κινήματος των καταλήψεων. Ο Θ. Πάγκαλος πρωταγωνιστεί υπέρ της κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου. Το ΠΑΣΟΚ στήριξε τις αλλαγές στα ασφαλιστικά ταμεία των Τραπεζών παρά την απεργία διαρκείας των τραπεζοϋπαλλήλων. Στη ΓΣΕΕ η ΠΑΣΚΕ σε αγαστή συνεργασία με τη ΔΑΚΕ υπέγραψε διετή εργασιακή ειρήνη, προσπάθησε να ιδρύσει «μη-κρατικό» ΑΕΙ, αρνήθηκε κάθε αλληλεγγύη στο κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων, συνέβαλε στο να κυριαρχεί μια λογική υποταγμένου συνδικαλισμού.

Όμως, ούτε τα κοινοβουλευτικά κόμματα της αριστεράς μπόρεσαν να αποτελέσουν εναλλακτική λύση. Το ΚΚΕ επέμεινε στην κατεύθυνση του απομονωτισμού και της άρνησης της κοινής αγωνιστικής δράσης. Αντί για τη ρήξη με τον καπιταλισμό επιμένει σε γενικόλογες περί της «λαϊκής οικονομίας». Ήταν επιφυλακτικό έως και εχθρικό απέναντι στα κινήματα της εκπαίδευσης και της νεολαίας. Δεν πιστεύει στη δυνατότητα των αγώνων να κερδίζουν και τους βλέπει μόνο ως τρόπους να αυξάνει την εκλογική καταγραφή του. Ο Συνασπισμός (ΣΥΡΙΖΑ) μπορεί να κάνει διακηρύξεις κατά της κυρίαρχης πολιτικής, αλλά πολλά προβλεπόμενα στελέχη του έχουν ως ιδεολογία τους τον «προοδευτικό» εκσυγχρονισμό του καπιταλισμού, ενώ ποτέ δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο κυβερνητικής συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ. Συνεργάζεται ανοιχτά με την ΠΑΣΚΕ στο συνδικαλιστικό κίνημα, ενώ πανεπιστημιακοί μέλη του στήριξαν ανοιχτά τη Γιαννάκου. Συνολικά προσπαθεί να καπηλευτεί τη δυναμική των αγώνων, χωρίς να προσυπογράφει το ριζοσπαστικό τους περιεχόμενο, υποτάσσοντας τους σε μια λογική συνδιαχείρισης.

Συνολικά η επίσημη αριστερά δεν μπορεί να δώσει διέξοδο στην αναζήτηση ευρύτερων κομματιών εργαζομένων και νέων για ρήξη με την κυρίαρχη πολιτική. Δεν μπορεί να σπάσει την κυριαρχία του δικομματισμού. Δεν μπορεί να δρομολογήσει δρόμους αμφισβήτησης του καπιταλισμού.

Η ΕΛΠΙΔΑ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Τα κινήματα του τελευταίου διαστήματος έδωσαν ελπίδες στους εργαζομένους και τη νεολαία και άνοιξαν δρόμους για μια άλλη εναλλακτική προοπτική σύγκρουσης και αμφισβήτησης του συστήματος.

- Υπερασπίζουμε το κίνημα της παιδείας που με τις καταλήψεις, τις απεργίες και τις μαζικές διαδηλώσεις φρέναρε την αλλαγή του άρθρου 16 και την «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση» φέρνοντας στο προσκήνιο την δυνατότητα να νικάνε οι αγώνες. Ο δρόμος των καταλήψεων εμπνέει και ανοίγει προοπτικές για μεγαλύτερους αγώνες, ανοίγει η προοπτική να περάσει η σκυτάλη στους εργατικούς αγώνες. Για μαζικούς αγώνες ενάντια στη λιτότητα, την ελαστική εργασία, τις ιδιωτικοποιήσεις, την αντισφαλιστική λαίλαπα.
- Υπερασπίζουμε την αντίσταση στην εμπλοκή της Ελλάδας στις ματωμένες εκστρατείες στο Ιράκ, το Αφγανιστάν, στο Λίβανο. Μαζί με το παγκόσμιο αντικαπιταλιστικό κίνημα αγωνιζόμαστε ενάντια στον ιμπεριαλισμό, παλεύουμε στο πλευρό της αντίστασης στην κατοχή του Ιράκ, του Αφγανιστάν, της Παλαιστίνης, για την απόσυρση της παρουσίας ελληνικού στρατού, για το κλείσιμο των βάσεων στην Ελλάδα.

• Υπερασπίζουμε τις δημοκρατικές ελευθερίες και τα ατομικά δικαιώματα που βρίσκονται στο στόχαστρο στα πλαίσια του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» του Μπους και των προθύμων συμμάχων του στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ, με την ισλαμοφοβία, τις απαγωγές Πακιστανών, τις υποκλοπές, τις μυστικές πτήσεις της CIA, την τρομοουστερία, τους τρομονόμους και τις κάμερες. Δεν κάνουμε βήμα πίσω από τις κατακτήσεις στο πανεπιστημιακό άσυλο και το δικαίωμα στην διαδήλωση.

• Υπερασπίζουμε τους αγώνες ενάντια στην ΕΕ του κεφαλαίου, του πολέμου και του ρατσισμού. Είμαστε στο πλευρό των αντιπολεμικών κινήματων, του κινήματος του «Όχι» στο Ευρωσύνταγμα, των μεγάλων εργατικών και νεολαϊστικών κινητοποιήσεων. Αρνούμαστε ότι η Ε.Ε. αποτελεί μονόδρομο και αναζητούμε δρόμους αντικαπιταλιστικής ρήξης – αποδέσμευσης από αυτή.

• Υπερασπίζουμε τους αγώνες ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος. Η κλιματική αλλαγή είναι μια ωρολογιακή βόμβα που την πυροδοτεί η απληστία του κεφαλαίου. Από την μάχη ενάντια στους αγωγούς πετρελαίου της Αλεξανδρούπολης μέχρι τους αγώνες για την υπεράσπιση των δασών καθώς των ελεύθερων χώρων στις πόλεις και τις γειτονιές υποστηρίζουμε τον κόσμο που αντιστέκεται στους μεγαλοεργολάβους, στις πολυεθνικές του πετρελαίου και του αυτοκινήτου.

ΕΠΙΜΕΝΟΥΜΕ ΣΤΗ ΡΗΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

Η πραγματική εναλλακτική λύση που δικαιώνει τέτοιους αγώνες δεν είναι η διαχείριση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος, που αναβλύζει καταπίεση και εκμετάλλευση από όλους τους πόρους του, αλλά η προοπτική μιας άλλης κοινωνίας, η προοπτική της απαλλαγής από τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, χωρίς πολέμους, ρατσισμό και διακρίσεις. Μιας κοινωνίας όπου προτεραιότητα έχουν οι ανάγκες των πολλών και όχι των λίγων του πλούτου και του κέρδους, όπου ο δημοκρατικός έλεγχος των ιδίων των εργαζόμενων υπάρχει σε όλη την κοινωνία και ο εργατικός έλεγχος στην παραγωγή.

Αρνούμαστε να δεχτούμε ότι οι επαναστάσεις αποτελούν